

מסורת הש"ס

(א) י"א אלול, (ב) מנחות נח; (ג) טבול יום פ"ב משנה ג פסחים מד, ע"ש, (ד) ע"י פסחים מד, (ה) [פסחים מג], (ו) ש"ך לעיל לה; (ז) י"ל אנטרסלבי כי כל (ח) בפי' הגירסא אמת, (ט) ש"ך לע"ב, (י) גי' יעב"ך משום,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה זעירי וכו' תקטירו שאפי' אין בשאר כוונת ויעטוב מצד השלימו לכוית: (ב) ד"ה ונגע וכו' איכא דאמרי בשום ושמן: (ג) ד"ה והיונ וכו' בנקוס מגעו הא אין: (ד) ד"ה ומה טעם וכו' ליכא שיעורא לאו משום: (ה) תר"ה ממלן וכו' גלות מלך דהני ההם כי כל שאור וכל דגש לא תקטירו אין לי כ"ל: ומיתוב דמני' התם ממק: (ו) בא"ד כמו שמפרש אפי' ההם בפרק כל המנחות: (ח) בא"ד דנטי דרבנן דרשא אחרונה לא דרשי כפי כל כ"י אלטור מ"מ דרשא ראשונה הפשוטה יומר: (ט) בא"ד ממלן כ"י אלטור דרשנן כל דביון דכל אחא לחי' הקומץ איתר ליה: (י) בא"ד דהיינו היתר מנטרף לאיסור לא שמע' כ"ל: ומיתב צירוף ממק: (כ) ד"ה המקפה וכו' ענין דייסא והרשום והסמן שנתן בו להבלין היו חולין ונגע טבול יום במקצתו פסל את טול דמקפה עיקר כ"ל: (ג) ד"ה ה"ג וכו' אמאי פסול הא בטילי מללן ברובה וקסבר דימעי: (מ) ד"ה אמר רבה צר צר מה דימוע מדאורייתא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] ברה"י (בעמוד הקודם) איכא וכו' דרשנין ליה כדפי' ר"מ. מיתב כדפי' ר"מ. ממק. וי"צ כדפרישית א"מ יועיש: (דו"ק: ב) ד"ה ממלן וכו' נגע דרשי מבי כל מיתוב מבי כל ממק. וי"צ מכל כ"ל א"מ. יועיש: (ג) ד"ה ממלן וכו' קאמר מו עירובו וכו' לגרף היתר לאיסור וכו' ובסיפא אפי' אפי' בעינייה [אללן] מחוי כ"ל: ד' ד"ה אמר רב"מ וכו' מ"מ מדרבנן פסלי וכו' כ"ל: ח' ד"ה מוסר דהיתר וכו' דאין ממלא. י"ב ר"ל דאין ממלא משום כוית משוכל דרך אכילה המקפה. א"מ:

מוסף רש"י

אף שאור בבל תקטירו. נמי היתר מנטרף לאיסור, חצי קומץ דשאר וחצי זית דמלח ואינן מעורבין אלא כל אחד ניכר (ופסחים מג). דרדריש כל. ועדכ' ליה הכי ממשלן מנין, חצי זית שאור וחצי זית מלח עניו (שם). לענין חמץ גמי. דלא אמרינן עז עירובו

בלא, והיינו נמי היתר מנטרף לאיסור (שם). דתמן כפסח היתר מנטרף לאיסור, והא דנקט שאור לאפוקי מנאבי דאמרי יש מקצתה בפחות מבכירה שאור כל דעו ולא בעי צירוף. קמ"ל דאין הקטרה ואי איכא צירוף אין לא לא לא (שם). להא שמענתא. דר' יוחנן (שם). המקפה. מבשיל קפיו ועג, של תרומה. גזון דייסא, והרשום והשמץ. המזונין צו לתכלין היו על חולין (שם). פסל את כולך. את כל הקדירה, דמקפה עיקר וטעול יום פוסל את התרומה (שם). מקום מגעו אמאי פסול. הא בטלי להו תכלין כרוב, דקס"ד דימוע מדרבנן הוא דלסור (שם). ואמר רבה בר בר חנה. דימוע מדאורייתא הוא, והואיל דור לוקה עליה בבזית. משום דש שם תרומה עלה, ומיהו לא תמירא תרומה עמלה לפסול את כולן (שם). מאי טעמיה. וז לוקה עליו בזכית משם זרות, הא לא אכל כוית תרומה, לאו משום דהיתר מנטרף לאיסור (שם).

שלישה מינון פרק ששי נזיר

זעירי אמר אף שאור צבל תקטירו. (א) שאילו אין בשאור כוית ועיסה משלימו לכוית שהוא חייב ועובר משום שנאמר כל שאור וכל דגש לא תקטירו (ויקרא ב): **כמאן כר"א דדריש כל** לגבי חמץ צפ' אלו עוברין בפסח(ס) דקתני ועל עירובו צללו דצרי ר' אלעזר דכתיב כל מחממת לא תאכלו (שמות יב): **אי הכי**. לימא אן זעירי וכן נמי לענין חמץ בפסח יהא חייב על עירובו משום דכתיב ציה כל: **אין הכי נמי**. דלענין חמץ בפסח היתר מנטרף לאיסור וכר"א והאי דקאמר צו גבי

שאור משום לאפוקי דלצדי דאמר במסכת מנחות יש הקטרה בפחות מכזית קמ"ל מדבעינן צירוף דאין הקטרה בפחות מכזית ואין חייב עליה אלא א"כ (ג)יהא צו כוית או שיהא היתר משלימו לכוית: **מקפה של תרומה**. העשויה מיין של תרומה. מקפה רוטב: **והשום והשמן**. שנותנין לתוכו משום תכלין הן של (ד)חולין: **ונגע טבול יום במקלסן**. איכא דאמרי (ה) משום ושמן של תרומה אבל לא במקפה (דחולין) דטבול יום שוויהו רבנן שני ואין שני עושה שלישי אלא בתרומה. ואית דאמרי מאי במקלתן אפילו במקפה של חולין דכיון דעריצי **בחד מנא** דמי ליה כמאן דנגע בתרומה עמלה: **והיונ צה אחאי פסול במקום מגעו**. (ו) דאין טומאת אוכלין בפחות מכביצה: **ומה טעם**. לוקה עליו בזכית והא ליכא שיעורא (ז) (ח) אלא

הבבלי ושכר המדי ופולגי רבנן עליו ופי' רש"י צפ' אלו עוברין דזעירי מפרש הדבייתא דפרק כל המנחות צאות מנה (ט) כי כל שאור וכל דגש לא תקטירו (דמיתא) התם אין לי אלא כולו מקצתו מניין ת"ל כל עירובו מניין ת"ל כי כל פי' אין לי אלא כל זית מקצתו (י) מניין: חצי זית מניין ת"ל כל היינו היתר מנטרף לאיסור ור"ל חצי זית משאור וחצי זית ממלה וקשה לפירשו דא"כ מפרש זעירי לצבייתא כמו שמפרש אביי (י) (דבספתא) צפ' כל המנחות (מנחות נח). וה"ק לאפוקי מדלצדי ועוד קשה מאי פריך כמאן כר"א גס לרבנן יכול להיות דנתי דרבנן לא דרשי כל כי כל דרשי והכי אמר צאלו עוברין (פסחים מג): וא"כ רבנן נמי ידרשו דרשא ראשונה במקצתו מניין דהוי פי' חצי זית שאור וחצי זית מלה מבי כל שאור דנתי (י) (רבנן דרשא [אחרונה] לא דרשי בן [מכין] כל כר"א מ"מ דרשא [ראשונה] הפשוטה יומר דרשי ר"א מכל רבנן דרשי לה מבי כל לכן נראה דזעירי מפרש הצבייתא בפרק כל המנחות כדפירש [רבא] התם אין לי אלא כולו פירוש כל הקומץ דהיינו שני זיתים דקסבר אין קומץ פחות משני זיתים מקצתו מניין פירוש חצי הקומץ שהוא כוית ת"ל כל עירובו מניין דהיינו חצי זית שאור וחצי זית דשאר וחצי זית דמלח דהיינו היתר מנטרף לאיסור ת"ל כי כל והשתא אחי שפיר דאמר כמאן כר"א דרשי כל (ט) אמרי' שפיר' דכל אחא לחאי הקומץ דמיימיה' ליה כי כל לעירובו דהיינו היתר מנטרף לאיסור כדפרישית אבל לרבנן דלא דרשי כל (י) נקב כי כל? למקצתו דהיינו לחאי הקומץ שהוא זית שלם אבל עירובו דהיינו היתר מנטרף לאיסור (י) צירוף לא שמעי' כלל וא"ת לאצדי דרשי מקצתו מנין היינו חצי זית וס"ל הקטרה בפחות מכזית מאי קאמר (י) עירובו מנין והא לאצדי א"ל עירובו לנרתי היתר (מנטרף, לאיסור כדאביי מנח"י כדפרישית וי"ל דהוא יפרש עירובו מניין דהיינו מחוי כדפרישא דצבייתא מרבא חצי זית נצטיף ובסיפא אפי' אינו צענייה אלא [מחזין] שאינו ניכר וכן פ"ה"ק במנחות: **אי הכי לענין חמץ בפסח**. דלר"א נמי היתר מנטרף לאיסור דהתם נמי כתיב ולא תתומה בחד ומאה דרבנן הוא: **אמבר רבה בר בר חנה (ט) מדאורייתא הוא** דלא כבאבי והא קמ"ל דאין הקטרה כו' ואי איכא צירוף אין ואי לא לא והכי מפרש ליה לצבייתא דפרק כל המנחות אין לי אלא כולו פי' כוית מקצתו פי' חצי זית דהכי אית ליה עירובו מניין דהיינו שאור מעורב דס"ד אמינא הואיל ומעורב בהיתר יתבטל ת"ל כי כל ולדידיה אין שייך צירוף דאף בפחות מכזית שאור חייב וא"ת לאצדי דרשי מכל שאור לפחות מכזית אמאי לא דריש נמי חמץ לחייב עליו בפחות מכזית לר' אלעזר וי"ל דשאני גבי חמץ דכתיב ציה אכילה ואין אכילה בפחות מכזית: **ל"הא שמענתא**. דר' אבהו דבשאר איסורין אין היתר מנטרף לאיסור: **המקפה** ש"ל תרומה. מבשיל עז וקפוי כעין דייסא (י) והשמן שנתון צו תכלין הוי חולין שנגע טבול יום במקלת פסל את כולו דהוא עיקר והיא של תרומה וטבול יום פוסל תרומה המקפה של חולין והשום והשמן של תרומה לרבות כותח הבבלי ושכר המדי. ופולגי רבנן פ' ואילו עוברין וביון דרדריש כל למקצתו איתור ליה כי כל דהיינו דעירוב דהיינו היתר מנטרף לאיסור אבל לרבנן דלא דרשי כל איצטרך כי לרבות מקצתו והיתר מנטרף לאיסור

לו.

ומיעט מיעט בתרא למאי להני הא צמיעט וריצה לחדו צריצה ומיעט וריצה דרשינן ליה א| כדפי' ר"ת ואע"פ דריצה ומיעט וריצה נמי אמר דריצה קמא לא מהני מידי בשלמא התם איכא למימר ריצה קמא אורחיה דקרא להתחיל צו כמו ולקחת המרצע אבל מיעט בתרא ליכא למימר הכי הילכך י"ל

אינה מדה בתורה אפי' למאן דדריש ליה צריציו ומיעטוי דרשינן ליה דפרט וכלל ופרט. עכ"ל מהר"ף נ"ע: **אין היתר מצטרף לאיסור**. אס אכל חצי זית צצר וחצי זית תלצ אינו חייב: [חזן] מניזר שהרי אמרה תורה וכל משרת ענדים לא ישתה. כלומר שאס שרה פמו ציין יש צו מפת ומיין כדי לגרף [כוית] חייב הכי דרשינן בסמוך דאי איכא כוית מניין לחודיה קרא למה לי ומיתוראי דמשרת דרשינן ליה הכי ולא מכל ואין לגרוס מה שכתוב בספרים משרת וכל משרת דהוה משמע דמכל דרשינן ליה דא"כ לפרוך אדר' אבהו נמי כמאן כר"א דרשי כל ואפי' אס תימאי לומר דרבנן דרשי וכל משרת אע"פ דלא

דרשי כל מ"מ מאי פריך לקמן ממאי דהאי משרת להיתר מנטרף לאיסור הוא דאתא לימא טעמא דדי משום כל וכל אלא ודאי משמעות דידה ממשרת ולא מוכל: **זעירי אמר אף שאור בבל [תקטירו]**. שאס הקטיר חצי זית משאור וחצי זית ממלה מנטרף משום כל שאור לא תקטירו: **כמאן ברבי אב"ע** דדרשי ב". צפ' אלו עוברין (פסחים מג). כל מחממת לא תאכלו לרבות כותח

דשאי וכו' רש"י צפ' אלו עוברין דזעירי מפרש הצבייתא דפרק כל המנחות צאות מנה (ט) כי כל שאור וכל דגש לא תקטירו (דמיתא) התם אין לי אלא כולו מקצתו מניין ת"ל כל עירובו מניין ת"ל כי כל פי' אין לי אלא כל זית מקצתו (י) מניין: חצי זית מניין ת"ל כל היינו היתר מנטרף לאיסור ור"ל חצי זית משאור וחצי זית ממלה וקשה לפירשו דא"כ מפרש זעירי לצבייתא כמו שמפרש אביי (י) (דבספתא) צפ' כל המנחות (מנחות נח). וה"ק לאפוקי מדלצדי ועוד קשה מאי פריך כמאן כר"א גס לרבנן יכול להיות דנתי דרבנן לא דרשי כל כי כל דרשי והכי אמר צאלו עוברין (פסחים מג): וא"כ רבנן נמי ידרשו דרשא ראשונה במקצתו מניין דהוי פי' חצי זית שאור וחצי זית מלה מבי כל שאור דנתי (י) (רבנן דרשא [אחרונה] לא דרשי בן [מכין] כל כר"א מ"מ דרשא [ראשונה] הפשוטה יומר דרשי ר"א מכל רבנן דרשי לה מבי כל לכן נראה דזעירי מפרש הצבייתא בפרק כל המנחות כדפירש [רבא] התם אין לי אלא כולו פירוש כל הקומץ דהיינו שני זיתים דקסבר אין קומץ פחות משני זיתים מקצתו מניין פירוש חצי הקומץ שהוא כוית ת"ל כל עירובו מניין דהיינו חצי זית שאור וחצי זית דשאר וחצי זית דמלח דהיינו היתר מנטרף לאיסור ת"ל כי כל והשתא אחי שפיר דאמר כמאן כר"א דרשי כל (ט) אמרי' שפיר' דכל אחא לחאי הקומץ דמיימיה' ליה כי כל לעירובו דהיינו היתר מנטרף לאיסור כדפרישית אבל לרבנן דלא דרשי כל (י) נקב כי כל? למקצתו דהיינו לחאי הקומץ שהוא זית שלם אבל עירובו דהיינו היתר מנטרף לאיסור (י) צירוף לא שמעי' כלל וא"ת לאצדי דרשי מקצתו מנין היינו חצי זית וס"ל הקטרה בפחות מכזית מאי קאמר (י) עירובו מנין והא לאצדי א"ל עירובו לנרתי היתר (מנטרף, לאיסור כדאביי מנח"י כדפרישית וי"ל דהוא יפרש עירובו מניין דהיינו מחוי כדפרישא דצבייתא מרבא חצי זית נצטיף ובסיפא אפי' אינו צענייה אלא [מחזין] שאינו ניכר וכן פ"ה"ק במנחות: **אי הכי לענין חמץ בפסח**. דלר"א נמי היתר מנטרף לאיסור דהתם נמי כתיב ולא תתומה בחד ומאה דרבנן הוא: **אמבר רבה בר בר חנה (ט) מדאורייתא הוא** דלא כבאבי והא קמ"ל דאין הקטרה כו' ואי איכא צירוף אין ואי לא לא והכי מפרש ליה לצבייתא דפרק כל המנחות אין לי אלא כולו פי' כוית מקצתו פי' חצי זית דהכי אית ליה עירובו מניין דהיינו שאור מעורב דס"ד אמינא הואיל ומעורב בהיתר יתבטל ת"ל כי כל ולדידיה אין שייך צירוף דאף בפחות מכזית שאור חייב וא"ת לאצדי דרשי מכל שאור לפחות מכזית אמאי לא דריש נמי חמץ לחייב עליו בפחות מכזית לר' אלעזר וי"ל דשאני וי"ל דשאני גבי חמץ דכתיב ציה אכילה ואין אכילה בפחות מכזית: **ל"הא שמענתא**. דר' אבהו דבשאר איסורין אין היתר מנטרף לאיסור: **המקפה** ש"ל תרומה. מבשיל עז וקפוי כעין דייסא (י) והשמן שנתון צו תכלין הוי חולין שנגע טבול יום במקלת פסל את כולו דהוא עיקר והיא של תרומה וטבול יום פוסל תרומה המקפה של חולין והשום והשמן של תרומה לרבות כותח הבבלי ושכר המדי. ופולגי רבנן פ' ואילו עוברין וביון דרדריש כל למקצתו איתור ליה כי כל דהיינו דעירוב דהיינו היתר מנטרף לאיסור אבל לרבנן דלא דרשי כל איצטרך כי לרבות מקצתו והיתר מנטרף לאיסור

דשאי וכו' רש"י צפ' אלו עוברין דזעירי מפרש הצבייתא דפרק כל המנחות צאות מנה (ט) כי כל שאור וכל דגש לא תקטירו (דמיתא) התם אין לי אלא כולו מקצתו מניין ת"ל כל עירובו מניין ת"ל כי כל פי' אין לי אלא כל זית מקצתו (י) מניין: חצי זית מניין ת"ל כל היינו היתר מנטרף לאיסור ור"ל חצי זית משאור וחצי זית ממלה וקשה לפירשו דא"כ מפרש זעירי לצבייתא כמו שמפרש אביי (י) (דבספתא) צפ' כל המנחות (מנחות נח). וה"ק לאפוקי מדלצדי ועוד קשה מאי פריך כמאן כר"א גס לרבנן יכול להיות דנתי דרבנן לא דרשי כל כי כל דרשי והכי אמר צאלו עוברין (פסחים מג): וא"כ רבנן נמי ידרשו דרשא ראשונה במקצתו מניין דהוי פי' חצי זית שאור וחצי זית מלה מבי כל שאור דנתי (י) (רבנן דרשא [אחרונה] לא דרשי בן [מכין] כל כר"א מ"מ דרשא [ראשונה] הפשוטה יומר דרשי ר"א מכל רבנן דרשי לה מבי כל לכן נראה דזעירי מפרש הצבייתא בפרק כל המנחות כדפירש [רבא] התם אין לי אלא כולו פירוש כל הקומץ דהיינו שני זיתים דקסבר אין קומץ פחות משני זיתים מקצתו מניין פירוש חצי הקומץ שהוא כוית ת"ל כל עירובו מניין דהיינו חצי זית שאור וחצי זית דשאר וחצי זית דמלח דהיינו היתר מנטרף לאיסור ת"ל כי כל והשתא אחי שפיר דאמר כמאן כר"א דרשי כל (ט) אמרי' שפיר' דכל אחא לחאי הקומץ דמיימיה' ליה כי כל לעירובו דהיינו היתר מנטרף לאיסור כדפרישית אבל לרבנן דלא דרשי כל (י) נקב כי כל? למקצתו דהיינו לחאי הקומץ שהוא זית שלם אבל עירובו דהיינו היתר מנטרף לאיסור (י) צירוף לא שמעי' כלל וא"ת לאצדי דרשי מקצתו מנין היינו חצי זית וס"ל הקטרה בפחות מכזית מאי קאמר (י) עירובו מנין והא לאצדי א"ל עירובו לנרתי היתר (מנטרף, לאיסור כדאביי מנח"י כדפרישית וי"ל דהוא יפרש עירובו מניין דהיינו מחוי כדפרישא דצבייתא מרבא חצי זית נצטיף ובסיפא אפי' אינו צענייה אלא [מחזין] שאינו ניכר וכן פ"ה"ק במנחות: **אי הכי לענין חמץ בפסח**. דלר"א נמי היתר מנטרף לאיסור דהתם נמי כתיב ולא תתומה בחד ומאה דרבנן הוא: **אמבר רבה בר בר חנה (ט) מדאורייתא הוא** דלא כבאבי והא קמ"ל דאין הקטרה כו' ואי איכא צירוף אין ואי לא לא והכי מפרש ליה לצבייתא דפרק כל המנחות אין לי אלא כולו פי' כוית מקצתו פי' חצי זית דהכי אית ליה עירובו מניין דהיינו שאור מעורב דס"ד אמינא הואיל ומעורב בהיתר יתבטל ת"ל כי כל ולדידיה אין שייך צירוף דאף בפחות מכזית שאור חייב וא"ת לאצדי דרשי מכל שאור לפחות מכזית אמאי לא דריש נמי חמץ לחייב עליו בפחות מכזית לר' אלעזר וי"ל דשאני וי"ל דשאני גבי חמץ דכתיב ציה אכילה ואין אכילה בפחות מכזית: **ל"הא שמענתא**. דר' אבהו דבשאר איסורין אין היתר מנטרף לאיסור: **המקפה** ש"ל תרומה. מבשיל עז וקפוי כעין דייסא (י) והשמן שנתון צו תכלין הוי חולין שנגע טבול יום במקלת פסל את כולו דהוא עיקר והיא של תרומה וטבול יום פוסל תרומה המקפה של חולין והשום והשמן של תרומה לרבות כותח הבבלי ושכר המדי. ופולגי רבנן פ' ואילו עוברין וביון דרדריש כל למקצתו איתור ליה כי כל דהיינו דעירוב דהיינו היתר מנטרף לאיסור אבל לרבנן דלא דרשי כל איצטרך כי לרבות מקצתו והיתר מנטרף לאיסור

עין משפט ונר מצוה

ח א מיי פ"ה מהלכות איסורי מוצח ה"י ב סנה לארץ שית:
ב ב מיי פ"ח מהלכות טומאת אוכלין ה"י:צ ג א מיי שם הלכה יג:

נוסחת הריב"ן

[א] נמי זעירי: [ב] זעירי גבי: [ג] צו כוית: [ד] תרומה: [ה] והא ליכא בתרומה בתקוס מגעו כביצה דאין כו': [ו] ס"א והא ליכא כבדי אכילת פרס ממנו זית של תרומה:

הגהות התוספות

1. י"ל ומשמעות.
2. ס"א ר' אלעזר וכן בכל המשך הסוגיא.
3. י"ל מקלמן מנין דהיינו חצי זית וס"א מיתוב והכא קאמר וכו' בס"א.
4. מיתוב אמרי' שפיר ממקוט וי"ל דביון.
5. י"ל אימור ומיתב דמיימיה ממק.
6. י"ל אנטרף כי כל.
7. מיתב דלר"א ממק וי"ל נמי ימלא דלר"א היתר מנטרף כו'.
8. י"ל הך.
9. י"ל בטלי להו.
10. דקס"ד.
11. י"ל פחות מכביצה אוכלין ממעט.
12. י"ל דלע"פ.
13. י"ל למא הא.
14. י"ל דאין ממלא כל כך יחד.

פי' הרא"ש

אף שאור בבל תקטירו. נמי היתר מנטרף לאיסור, חצי הקטיר חצי זית חמץ וחצי זית מצה עמו ואינן מעורבין אלא כל אחד ניכר. כמאן כר"א דדריש כל ב"פ כל המנחות תניא כי כל שאור וכל דגש לא תקטירו אין לי אלא כולו. פ' כל הקומץ דהיינו חצי זיתם דסבר אין קומץ פחות מבי' זיתים מקצת מנין חצי קומץ דהיינו זית ת"ל כל. עירובו מנין. פי' חצי זית שאור וחצי זית מצה דהיינו היתר מנטרף לאיסור ת"ל כי כל. והיינו דקאמר כמאן כר"א דרדריש כל גבי כל מחממת לא תאכלו לרבות כותח הבבלי ושכר המדי. ופולגי רבנן פ' ואילו עוברין וביון דרדריש כל למקצתו איתור ליה כי כל דהיינו דעירוב דהיינו היתר מנטרף לאיסור אבל לרבנן דלא דרשי כל איצטרך כי לרבות מקצתו והיתר מנטרף לאיסור

דשאי וכו' רש"י צפ' אלו עוברין דזעירי מפרש הצבייתא דפרק כל המנחות צאות מנה (ט) כי כל שאור וכל דגש לא תקטירו (דמיתא) התם אין לי אלא כולו מקצתו מניין ת"ל כל עירובו מניין ת"ל כי כל פי' אין לי אלא כל זית מקצתו (י) מניין: חצי זית מניין ת"ל כל היינו היתר מנטרף לאיסור ור"ל חצי זית משאור וחצי זית ממלה וקשה לפירשו דא"כ מפרש זעירי לצבייתא כמו שמפרש אביי (י) (דבספתא) צפ' כל המנחות (מנחות נח). וה"ק לאפוקי מדלצדי ועוד קשה מאי פריך כמאן כר"א גס לרבנן יכול להיות דנתי דרבנן לא דרשי כל כי כל דרשי והכי אמר צאלו עוברין (פסחים מג): וא"כ רבנן נמי ידרשו דרשא ראשונה במקצתו מניין דהוי פי' חצי זית שאור וחצי זית מלה מבי כל שאור דנתי (י) (רבנן דרשא [אחרונה] לא דרשי בן [מכין] כל כר"א מ"מ דרשא [ראשונה] הפשוטה יומר דרשי ר"א מכל רבנן דרשי לה מבי כל לכן נראה דזעירי מפרש הצבייתא בפרק כל המנחות כדפירש [רבא] התם אין לי אלא כולו פירוש כל הקומץ דהיינו שני זיתים דקסבר אין קומץ פחות משני זיתים מקצתו מניין פירוש חצי הקומץ שהוא כוית ת"ל כל עירובו מניין דהיינו חצי זית שאור וחצי זית דשאר וחצי זית דמלח דהיינו היתר מנטרף לאיסור ת"ל כי כל והשתא אחי שפיר דאמר כמאן כר"א דרשי כל (ט) אמרי' שפיר' דכל אחא לחאי הקומץ דמיימיה' ליה כי כל לעירובו דהיינו היתר מנטרף לאיסור כדפרישית אבל לרבנן דלא דרשי כל (י) נקב כי כל? למקצתו דהיינו לחאי הקומץ שהוא זית שלם אבל עירובו דהיינו היתר מנטרף לאיסור (י) צירוף לא שמעי' כלל וא"ת לאצדי דרשי מקצתו מנין היינו חצי זית וס"ל הקטרה בפחות מכזית מאי קאמר (י) עירובו מנין והא לאצדי א"ל עירובו לנרתי היתר (מנטרף, לאיסור כדאביי מנח"י כדפרישית וי"ל דהוא יפרש עירובו מניין דהיינו מחוי כדפרישא דצבייתא מרבא חצי זית נצטיף ובסיפא אפי' אינו צענייה אלא [מחזין] שאינו ניכר וכן פ"ה"ק במנחות: **אי הכי לענין חמץ בפסח**. דלר"א נמי היתר מנטרף לאיסור דהתם נמי כתיב ולא תתומה בחד ומאה דרבנן הוא: **אמבר רבה בר בר חנה (ט) מדאורייתא הוא** דלא כבאבי והא קמ"ל דאין הקטרה כו' ואי איכא צירוף אין ואי לא לא והכי מפרש ליה לצבייתא דפרק כל המנחות אין לי אלא כולו פי' כוית מקצתו פי' חצי זית דהכי אית ליה עירובו מניין דהיינו שאור מעורב דס"ד אמינא הואיל ומעורב בהיתר יתבטל ת"ל כי כל ולדידיה אין שייך צירוף דאף בפחות מכזית שאור חייב וא"ת לאצדי דרשי מכל שאור לפחות מכזית אמאי לא דריש נמי חמץ לחייב עליו בפחות מכזית לר' אלעזר וי"ל דשאני וי"ל דשאני גבי חמץ דכתיב ציה אכילה ואין אכילה בפחות מכזית: **ל"הא שמענתא**. דר' אבהו דבשאר איסורין אין היתר מנטרף לאיסור: **המקפה** ש"ל תרומה. מבשיל עז וקפוי כעין דייסא (י) והשמן שנתון צו תכלין הוי חולין שנגע טבול יום במקלת פסל את כולו דהוא עיקר והיא של תרומה וטבול יום פוסל תרומה המקפה של חולין והשום והשמן של תרומה לרבות כותח הבבלי ושכר המדי. ופולגי רבנן פ' ואילו עוברין וביון דרדריש כל למקצתו איתור ליה כי כל דהיינו דעירוב דהיינו היתר מנטרף לאיסור אבל לרבנן דלא דרשי כל איצטרך כי לרבות מקצתו והיתר מנטרף לאיסור

דשאי וכו' רש"י צפ' אלו עוברין דזעירי מפרש הצבייתא דפרק כל המנחות צאות מנה (ט) כי כל שאור וכל דגש לא תקטירו (דמיתא) התם אין לי אלא כולו מקצתו מניין ת"ל כל עירובו מניין ת"ל כי כל פי' אין לי אלא כל זית מקצתו (י) מניין: חצי זית מניין ת"ל כל היינו היתר מנטרף לאיסור ור"ל חצי זית משאור וחצי זית ממלה וקשה לפירשו דא"כ מפרש זעירי לצבייתא כמו שמפרש אביי (י) (דבספתא) צפ' כל המנחות (מנחות נח). וה"ק לאפוקי מדלצדי ועוד קשה מאי פריך כמאן כר"א גס לרבנן יכול להיות דנתי דרבנן לא דרשי כל כי כל דרשי והכי אמר צאלו עוברין (פסחים מג): וא"כ רבנן נמי ידרשו דרשא ראשונה במקצתו מניין דהוי פי' חצי זית שאור וחצי זית מלה מבי כל שאור דנתי (י) (רבנן דרשא [אחרונה] לא דרשי בן [מכין] כל כר"א מ"מ דרשא [ראשונה] הפשוטה יומר דרשי ר"א מכל רבנן דרשי לה מבי כל לכן נראה דזעירי מפרש הצבייתא בפרק כל המנחות כדפירש [רבא] התם אין לי אלא כולו פירוש כל הקומץ דהיינו שני זיתים דקסבר אין קומץ פחות משני זיתים מקצתו מניין פירוש חצי הקומץ שהוא כוית ת"ל כל עירובו מניין דהיינו חצי זית שאור וחצי זית דשאר וחצי זית דמלח דהיינו היתר מנטרף לאיסור ת"ל כי כל והשתא אחי שפיר דאמר כמאן כר"א דרשי כל (ט) אמרי' שפיר' דכל אחא לחאי הקומץ דמיימיה' ליה כי כל לעירובו דהיינו היתר מנטרף לאיסור כדפרישית אבל לרבנן דלא דרשי כל (י) נקב כי כל? למקצתו דהיינו לחאי הקומץ שהוא זית שלם אבל עירובו דהיינו היתר מנטרף לאיסור (י) צירוף לא שמעי' כלל וא"ת לאצדי דרשי מקצתו מנין היינו חצי זית וס"ל הקטרה בפחות מכזית מאי קאמר (י) עירובו מנין והא לאצדי א"ל עירובו לנרתי היתר (מנטרף, לאיסור כדאביי מנח"י כדפרישית וי"ל דהוא יפרש עירובו מניין דהיינו מחוי כדפרישא דצבייתא מרבא חצי זית נצטיף ובסיפא אפי' אינו צענייה אלא [מחזין] שאינו ניכר וכן פ"ה"ק במנחות: **אי הכי לענין חמץ בפסח**. דלר"א נמי היתר מנטרף לאיסור דהתם נמי כתיב ולא תתומה בחד ומאה דרבנן הוא: **אמבר רבה בר בר חנה (ט) מדאורייתא הוא** דלא כבאבי והא קמ"ל דאין הקטרה כו' ואי איכא צירוף אין ואי לא לא והכי מפרש ליה לצבייתא דפרק כל המנחות אין לי אלא כולו פי' כוית מקצתו פי' חצי זית דהכי אית ליה עירובו מניין דהיינו שאור מעורב דס"ד אמינא הואיל ומעורב בהיתר יתבטל ת"ל כי כל ולדידיה אין שייך צירוף דאף בפחות מכזית שאור חייב וא"ת לאצדי דרשי מכל שאור לפחות מכזית אמאי לא דריש נמי חמץ לחייב עליו בפחות מכזית לר' אלעזר וי"ל דשאני וי"ל דשאני גבי חמץ דכתיב ציה אכילה ואין אכילה בפחות מכזית: **ל"הא שמענתא**. דר' אבהו דבשאר איסורין אין היתר מנטרף לאיסור: **המקפה** ש"ל תרומה. מבשיל עז וקפוי כעין דייסא (י) והשמן שנתון צו תכלין הוי חולין שנגע טבול יום במקלת פסל את כולו דהוא עיקר והיא של תרומה וטבול יום פוסל תרומה המקפה של חולין והשום והשמן של תרומה לרבות כותח הבבלי ושכר המדי. ופולגי רבנן פ' ואילו עוברין וביון דרדריש כל למקצתו איתור ליה כי כל דהיינו דעירוב דהיינו היתר מנטרף לאיסור אבל לרבנן דלא דרשי כל איצטרך כי לרבות מקצתו והיתר מנטרף לאיסור